

τῶν. Ἡ καταστροφή ὁμως καὶ τῶν ὠφελίμων ἐντόμων εἶναι ἐπιζημία καὶ θὰ καταστῇ ἐπικινδύνως αἰσθητὴ κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη, συνεπεία τῆς μειώσεως τῶν ἀποδόσεων τῶν καλλιεργειῶν.

Εἶναι ἀληθές ὅτι ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῶν μὲ τὰ γεωργικὰ φάρμακα ἀσχολουμένων ἐδικῶν γεωπόνων εἶναι ἡ ἐξεύρεσις φαρμάκων μὲ μειωμένην τοξικότητα, ἵνα μὴ ἐπηρεάζωνται ἐκ τῆς χρησιμοποίησεως τούτων τὰ θηλαστικά. Τοιαῦτα φάρμακα φέρονται εἰς τὸ ἐμπόριον ἢ ροτενόνη καὶ αἱ πυρεθρίναι.

Μεταπολεμικῶς, ἐστράφησαν εἰς τὰ συνθετικὰ παρασιτοκτόνα, λόγῳ τῆς ἐξαπλώσεως τοῦ δορυφόρου τῶν γεωμήλων εἰς τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην καὶ τῆς ἑλλείψεως τῆς ροτενόνης, εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλεται ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἐξαχλωροκυκλοεξανίου, τὸ ὁποῖον πρῶτοι ὑπέδειξαν οἱ Dupire καὶ Raucourt.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ τελευταίου πολέμου αἱ ἔρευναι τῶν Γερμανῶν διὰ τὴν ἐξεύρεσιν νέων πολεμικῶν δηλητηρίων, ἤγαγον τούτους εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῶν παραγῶγων τοῦ φωσφόρου ὡς ἐντομοκτόνου ἐπαφῆς. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀνεπτύχθη κατὰ τὴν πολεμικὴν καὶ μεταπολεμικὴν περίοδον μία νέα χημεία, ἣτις ἔφερεν εἰς φῶς πολυαριθμούς ὀργανικὰς συνθέσεις, αἵτινες συνεπλήρωσαν τὸ ἀμυντικὸν μας ὄπλοστάσιον ἐναντίον τῶν παρασίτων τῶν φυτῶν.

Εἰς τὸ ἐμπόριον ἐμφανίζονται διάφορα καὶ πολυώνυμα εἰδικὰ φυτοφάρμακα, ὅπως τὸ τετρανιτροκαρβαζόλιον, τὸ ὁποῖον χρησιμοποιοῦν διὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ τετρανύχου. Ἡ τοιαύτη ὁμως ἐμφάνισις τῶν ἐντομοκτόνων τούτων φαρμάκων, ὡς καὶ ἡ ἀλόγιστος τούτων χρησιμοποίησις συνεπάγεται μεγάλους κινδύνους, ὄχι μόνον διὰ τὰ ὠ-

φέλιμα ἔντομα, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰ ζῶα, τοὺς κινδύνους δὲ τούτους δὲν πρέπει νὰ παραγνωρίζωμεν, ἀλλὰ νὰ τοὺς λαμβάνωμεν σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι, ἡ ἔννοια τῆς τοξικότητος ἐν τῇ φυτοτοξικολογίᾳ, ὀφείλει νὰ ἀντιμετωπισθῇ κατὰ διάφορον καὶ εὐρύν τρόπον ἀπὸ τὸν τῆς τοξικότητος τῶν φαρμάκων τῶν προοριζομένων διὰ τὸν ἄνθρωπον, ἐξ οὗ ἀνακύπτει τὸ πολὺπλοκον καὶ ἡ δυσκολία τῶν τιθεμένων προβλημάτων τῆς συστηματικῆς καὶ ἀκριβοῦς ἐξετάσεως τῶν χρησιμοποιουμένων εἰς τὰ φυτοφάρμακα οὐσιῶν.

Διὰ νὰ μελετηθοῦν τὰ ἀνωτέρω θὰ πρέπει προηγουμένως νὰ ἐκπαιδευθοῦν εἰδικῶς οἱ φυτοπαθολόγοι, ἐντομολόγοι, τοξικολόγοι καὶ διάφοροι ἄλλοι εἰδικοί ἐπιστήμονες, εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ὁποίων νὰ τεθοῦν εἰδικὰ ὄργανα διὰ τὰς δοκιμὰς καὶ πειραματισμούς των, ὁπότε καὶ μόνον θὰ κατορθώσουν νὰ πλησιάσουσιν πρὸς τοὺς κανονικῶς παρατηρούμενους ἐν τῇ φύσει ὄρους.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι, οἱ ὡς ἄνω ἐρευνηταὶ διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὸν σκοπὸν των, ὀφείλουν νὰ γνωρίζουν καλῶς βοτανικὴν, ζωολογίαν, βιολογίαν καὶ τοξικολογίαν. Ἡ τοξικολογία προκύπτει ἐκ τῆς ἀναλυτικῆς χημείας καὶ ἐκ τῶν διαφόρων καὶ ποικίλων κλάδων τῆς βιολογίας, δηλαδὴ μιᾶς νέας ἐπιστήμης, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ γνωρίζη πᾶς ὅστις ἤθελε ἀσχοληθῆ μετὰ τὸ θέμα τοῦτο, ὁπότε καὶ μόνον θὰ ἔχη καλὰ ἀποτελέσματα.

Κατάταξις καὶ καταγραφή τῶν φυτοφαρμάκων

Πρὸ πάσης κυκλοφορίας οἰουδήποτε φυτοφαρμάκου, εἴτε τοῦτο εἰσάγεται ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἴτε παρασκευάζεται ἐν τῇ Χῳρᾷ, ἐπιβάλλεται νὰ γίνη:

1ον) Ἡ κατάταξις τούτου τῶν